

**Întrebarea cu solicitare de răspuns scris E-000950/2014
adresată Comisiei**

Articolul 117 din Regulamentul de procedură

Paolo De Castro (S&D), Iratxe García Pérez (S&D), Daciana Octavia Sârbu (S&D) și Wojciech Michał Olejniczak (S&D)

Subiect: Protecția sectorului zahărului după 2017

În Uniunea Europeană, 18 state membre produc zahăr din sfeclă de zahăr în 106 fabrici aprovizionate de până la 160 000 de fermieri. În ceea ce privește ocuparea forței de muncă (atât directă și indirectă), acest sector oferă peste 180 000 de locuri de muncă. Reforma sectorului, începută în 2006, a dus la închiderea a 80 de fabrici, în timp ce ultima reformă a politicii agricole comune a prevăzut desființarea sistemului cotelor de producție, începând din 30 septembrie 2017 (Regulamentul (UE) nr 1308/2013 din 17 decembrie 2013). Sfârșitul sistemului cotelor de producție – anticipat cu trei ani, în conformitate cu propunerea inițială a Parlamentului - reduce în mod drastic timpul pe care îl au la dispoziție producătorii pentru a efectua ajustările necesare la noul cadru de piață și va avea consecințe socioeconomice grave pentru sectorul zahărului. Concurența crescândă și amplificarea plajei de opțiuni comerciale ale diferiților operatori europeni afectează piețele naționale, prețurile pentru vânzările anuale de zahăr scăzând, în unele cazuri, cu peste 20 % față de cifrele de anul trecut. În astfel de circumstanțe, susceptibile de a se deteriora în următorii ani, mai mulți producători riscă să nu poată asigura sustenabilitatea producției lor de sfeclă de zahăr pe termen scurt și mediu.

Ce măsuri urgente intenționează să adopte Comisia în vederea atenuării consecințelor sociale și economice ce pot fi așteptate după 2017? Consideră Comisia că este adecvat să se introducă un „fond de restructurare” - așa cum a procedat în 2006 - pentru a asigura o compensație economică producătorilor ce ar putea fi obligați să părăsească piața după 2017? Consideră Comisia că sumele plătite pentru cota de producție de zahăr de către producătorii de zahăr (12 euro pe tonă, în cuantum de 157 de milioane de euro pe an), precum și surplusul fondului de restructurare (în jur de 640 milioane de euro), pot fi utilizate în această privință